

AUTE

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 26 d'abril del 2017.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, i els magistrats M.I. Sr. Vincent ANIÈRE i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- Per Sentència de data 21-5-2009, el Tribunal Unipersonal, Secció Civil, decidia: *“Que estimant la demanda promoguda en data 16 d'abril de 2009 pels Srs. A.C.B. i S.C.A., ha de declarar dissolt per divorci el matrimoni civil celebrat el x. de x. de 19xx a la Seu d'Urgell (Espanya); aprovar el Conveni regulador del 31 d'octubre de 2007, el qual s'incorpora en la part dispositiva de la present Sentència, quedant les parts obligades al seu estricte compliment; i sense efectuar cap pronunciament en costes judicials”.*

Les parts van signar una Transacció Judicial en data 8-3-2010, la Sra. S.C.A. va presentar diversos escrits en dates 8-7-2014, 11-8-2014, 24-9-2014 i 20-10-2014 formulant reiterades demandes i complements d'execució i el dia 10 de novembre del 2014 es va dictar Providència d'execució de Sentència requerint al Sr. A.C.B. per tal que fes efectiva la suma total de 48.012,91 euros en concepte de pensions alimentàries pendents en benefici dels seus fills.

II.- Per escrit de data 11 de desembre del 2014, el Sr. A.C.B. formulava incident d'execució i s'oposava a satisfer cap més pensió en favor del seu fill I. a comptar del dia 21 de juny del 2007, data en la què aquest va arribar a la majoria d'edat, per manca d'acreditació del fet que seguís estudis amb normal aprofitament i atès que aquest estava desenvolupant un treball i percebia un salari. Igualment, es negava a abonar cap altre quantitat en favor de la seva filla E. a comptar del dia 30 de juliol del 2013, data en la què aquesta va arribar a la majoria d'edat, sense que tampoc s'hagués provat que seguia estudis amb normal aprofitament. D'altra banda, considerava indegudes les pensions d'aliments satisfetes a comptar d'aquestes dates amb un import de 15.000 euros i demanava la condemna en costes de l'adversa, inclosos els honoraris d'advocat, procurador i eventuais perits i per Providència de data 15 de desembre del 2014 es va obrir el corresponent incident d'execució.

III.- Per escrit de data 29 de gener del 2015 la Sra. S.C.A. manifestava que el Sr. A.C.B. hauria d'haver satisfet els imports de 4.498,66€, pendents segons Aute de data 18 d'abril del 2011, i de 2.072,64€, corresponents a les pensions endarrerides dels mesos de març i abril del 2011, i no els 966,02 i 1.036,32€ que adduïa. Igualment, afegia que cap dels imports dels que l'adversa manifestava haver pagat podien ser deduïts per no haver estat reclamats en aquesta instància. Igualment

manifestava que el fill I. havia efectuat alguns treballs puntuals a partir del mes de desembre del 2011, percebent un salari per sota del mínim interprofessional, la qual cosa comportava que fos econòmicament dependent i convisqués a l'actualitat amb la seva mare, havent superat la prova d'accés als cicles formatius de grau superior d'FP. Tanmateix, acreditava la matriculació de la filla E. en la carrera de dret, a la Universitat A. (curs 2014-2015); el pagament de la matrícula per un import de 8.469€ i el detall de les despeses extraordinàries universitàries de la filla E., la meitat de les quals manifestava que corresponien satisfer al Sr. A.C.B. i que serien degudament reclamades en complement a la present executòria. Finalment, demanava que es desestimés en tots els extrems l'incident d'execució instat per l'adversa, condemnant-lo al pagament de les costes processals causades, inclosos honoraris d'advocat.

IV.- L'Aute dictat per l'Hble. Batlle en data 3 de juny del 2016 va decidir:

Primer.- Estimar en part l'incident d'execució formulat pel Sr. A.C.B. per escrit de data 11-12-2014.

Segon.- Requerir al Sr. A.C.B. per tal que en el termini de **QUINZE (15) DIES HÀBILS**, faci efectiva les quantitats següents: 1r.- Import pendent segons Aute de data 18-4-2011 en un muntant de **4.498,66€**.

2.- Pensions d'aliments dels mesos de març i abril del 2011:

2.072,64€.

3.- Pensions alimentoses del mesos de maig a desembre del 2011:

4.663,44€.

4.- Pensions alimentàries impagades dels mesos de gener a desembre del 2012: **6.373,38€.**

5.- Pensions alimentoses impagades dels mesos de gener a desembre del 2013: **6.443,46€.**

6.- Pensions alimentoses impagades dels mesos de gener a juliol del 2014: **3.758,68€.**

TOTAL: 27.810,26€

Tercer.- Posar en coneixement del Sr. A.C.B. les disposicions de l'article 8 de la Llei 44/2014, del 18 de desembre, de l'embargament, quin disposa:

“Embargament de salaris i rendes periòdiques:

1. Els salaris, les pensions o les retribucions anàlogues, incloses les rendes periòdiques, s'embarguen de conformitat amb l'escala següent:

a) La part que no superi l'import del salari mínim interprofessional és inembargable.

b) De la part compresa entre l'import del salari mínim interprofessional i el doble d'aquest import, se n'embarga el cinquanta per cent.

c) Allò que excedeixi el doble de l'import del salari mínim interprofessional es pot embargar íntegrament.

Si el deute que ha originat l'embargament prové de l'impagament d'una pensió alimentària, no són aplicables les limitacions establertes a les lletres a) i b). En aquest cas cal ponderar les necessitats preferents de la persona beneficiària de la pensió alimentària d'una banda, i les necessitats de la persona embargada de l'altra”.

Quart.- Notificar la present resolució a les parts interessades.

V.- Contra l'esmentada resolució formula recurs d'apel·lació el Sr. A.C.B. i, en virtut dels arguments que exposa en les seves conclusions, demana la seva revocació en la part per ell interessada, imposant a l'adversa les costes del procediment. Mitjançant altressí sol·licitava igualment que es portessin a terme les proves sol·licitades a la instància i denegades en ella, petició que desestima l'Aute d'aquesta Sala de data 20 de febrer del 2017 per considerar-les innecessàries per resoldre l'objecte del litigi.

Ha actuat com a magistrat ponent la M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI.

FONAMENTS DE DRET

I.- No és objecte de debat en les presents actuacions que el Sr. A.C.B. i la Sra. S.C.A. van pactar un conveni de separació matrimonial en data 31 d'octubre del 2007 en virtut del qual el primer s'obligava a satisfer a la segona l'import de 500 euros mensuals per cada un dels dos fills del matrimoni mentre aquests fossin menors d'edat i, a partir de la majoria, mentre continuessin formant-se acadèmicament amb normal aprofitament i fossin dependents econòmicament dels seus progenitors. No es discuteix tampoc que el fill I. va arribar a la majoria d'edat el dia x. de x. del 20xx, mentre que la filla E. va complir divuit anys el dia x. de x. del 20xx, raó per la qual a partir d'aquell moment el seu progenitor sols havia d'abonar la pensió pactada si els seus fills seguien formant-se acadèmicament amb normal aprofitament, qüestió que és objecte del present litigi, ja que mentre la Sra. S.C.A. aporta a les actuacions documents que pretenen acreditar-ho, el Sr. A.C.B. nega aquesta circumstància.

II.- Atès que la resolució d'instància considera que el Sr. A.C.B. ha d'abonar a la Sra. S.C.A. l'import de les pensions d'aliments del seu fill I. fins el mes de maig del 2011 en que va finalitzar la seva formació acadèmica i, pel que respecta a la seva filla E., s'ha de fer càrrec de les pensions reclamades per la Sra. S.C.A., ja que aquesta va estudiar el Grau de Dret el curs 2014-2015, per un import total de 27.810,26 euros, sense estimar la procedència de la compensació que reclamava el Sr. A.C.B., aquest formula recurs d'apel·lació contra el citat Aute.

Com a primer motiu del seu recurs, el Sr. A.C.B. argumenta en relació a l'I. que, abans d'assolir la majoria d'edat, el seu fill no era un estudiant aplicat, ni disposava de les capacitats necessàries per tal de

formar-se acadèmicament, ni s'ha demostrat que posteriorment cursés estudis acadèmics amb normal aprofitament i, per tal d'acreditar aquests fets, es remet als documents 2, 3, 4 i 5 del seu escrit de proposició de proves.

De l'examen dels documents aportats pel Sr. A.C.B. en període probatori resulta que els cursos 2005/2006, 2006/2007, 2007/2008, 2008/2009 seguits per l'I. a l'Institut Español de Andorra no van tenir un resultat satisfactori (folis 393 a 396) i d'acord amb el document número dos aportat per la Sra. S.C.A. al contestar a la demanda el mes de juny del 2010 va superar els estudis de Formació Professional a l'Institut d'Educació Secundària de A., província d'A. (folis 357 i 358) i el mes de maig del 2011, va aprovar les proves d'accés als cicles formatius de grau superior de formació professional (foli 359), sense que consti haver cursat aquests estudis i haver-los superat, entre altres coses perquè el mes de desembre del 2011 ja treballava (foli 356).

No obstant, el fet que l'I. no fos un alumne aplicat abans d'assolir la majoria d'edat no pressuposa que, més tard, la seva actitud fos un altre i consta al foli 343 de les actuacions un certificat del secretari de l'Instituto Español de Andorra en el què es manifesta que l'I. no va assistir a classe el curs acadèmic 2008/2009, quan tot just havia assolit la majoria d'edat, i s'aporta a les actuacions un document (foli 344) del qual resulta que aquell curs va aprovar amb una qualificació del 8,2 el primer curs de Formació Professional de Explotación de Sistemas Informáticos a l'Institut d'Educació Secundària de A. (A., España) i, malgrat en el certificat que consta al citat foli no apareix que aprovés el curs corresponent a l'any acadèmic 2009-2010, en el títol que s'aporta als folis 357 i 358 consta que el mes de juny del 2010 va superar aquests cursos i del certificat de la Junta de A. que consta al foli 359 resulta que el mes maig del 2011 va superar les proves d'accés al cicle formatiu del grau superior amb una qualificació final de 5,77. Per aquestes raons, s'ha de considerar que fins el mes de maig

d'aquell any l'I. va continuar la seva formació acadèmica de manera satisfactòria, com estima la resolució objecte del present recurs, sense que es pugui entendre que el mes de desembre d'aquell any ja no depenia econòmicament de la seva mare perquè en tot l'any 2011 sols va rebre un salari de 270 euros, se suposa que per un treball esporàdic o temporal (foli 356) i, per tant, cal desestimar aquest primer motiu del mateix.

III.- Com a segon motiu del seu recurs, el Sr. A.C.B. argumenta que des de l'any 2007 al 2014 va satisfer la suma de 25.000 euros a la Sra. S.C.A. en concepte de pensió d'aliments indeguts en favor del seu fill I., raó per la qual entén que és procedent compensar aquesta suma amb aquelles que ell pogués deure a la Sra. S.C.A., ja que en els dos casos es tracta de pensions per aliments, però aquest motiu sols es pot estimar en part.

En efecte, els aliments es caracteritzen per ser inembargables, imprescriptibles, irrenunciables i no poden ser objecte de compensació, ja que de ells depèn la subsistència d'aquell que té dret als mateixos, excepte en els supòsit de que es tracti de pensions d'aliments ja meritades i vençudes, perquè sense elles el seu destinatari ha sobreviscut, com succeeix en el cas present, tenint en compte, a més a més, que en aquest cas es pretenen compensar les pensions d'aliments degudes amb les ja abonades indegudament.

No obstant, el Sr. A.C.B. no va recórrer l'Aute dictat en data 18 d'abril del 2011, raó per la qual s'ha d'entendre que aquest va esdevenir ferm i per tant s'han de considerar correctes les sumes que derivaven del mateix, corresponents a les pensions d'aliments dels dos fills dels mesos de març i abril del 2011, mesos en els quals, en tot cas, hem considerat que l'I. encara s'estava formant, de tal manera que les pensions corresponents a aquells mesos s'han de considerar degudes.

Pel que fa a les altres pensions abonades pel Sr. A.C.B., cal tenir en compte que més enllà del mes de març del 2011 sols afirma haver fet el pagament de 6.000 euros l'any 2014, dels quals corresponien a l'I. 3.500, segons ell mateix exposa als folis 345 i 401. No obstant, la resolució objecte del present recurs sols condemna al recurrent a abonar les pensions dels mesos de gener a juliol del 2014 i en relació a les mateixes Sr. A.C.B. sols manifesta haver abonat 1.000 euros com a pensió del seu fill I. (foli 401) i aquesta suma concorda amb la què es dedueix de l'extracte de comptes que s'aporta al foli 404 de les actuacions en el què figura que el 6 d'agost d'aquell any va abonar 2.000 euros, que cobrien les pensions dels seus fills el mes anterior. Per aquestes raons, sols es poden compensar de les sumes degudes pel recurrent aquests 1.000 euros, sense perjudici de l'import de 1.279,68 euros dipositats en data 31 de desembre del 2014 en favor de la Sra. S.C.A., i, per tant, la quantitat que el Sr. A.C.B. està obligat a abonar en concepte d'aliments a favor dels seus fills ha de quedar fixada en 26.810,26 euros (27.810,26-1.000).

IV.- En estimar-se, encara que molt parcialment, el recurs no procedeix fer especial pronunciament pel que fa a les costes d'aquesta alçada, ni tampoc en relació a les generades per la instància, de conformitat amb la facultat que atorga als Tribunals el capítol X de la Novel·la 82.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas.-

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

ESTIMAR PARCIALMENT el recurs d'apel·lació interposat pel Sr. A.C.B. contra l'Aute dictat per l'Hble. Batlle en data 3 de juny del 2016 que REVOQUEM PARCIALMENT en quan fixem la suma deguda pel recurrent en 26.810,26 euros, sense perjudici de les sumes consignades en el seu dia, CONFIRMANT la citada resolució en tots els demés punts i sense fer especial pronunciament en relació a les costes de la instància, ni pel que fa a les d'aquesta alçada.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-